

Українська національна територія.

(З приводу наряду доц. д-ра Володимира Кубійовича: „ТЕРИТОРІЯ І ЛЮДИНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ“ (Львів 1935, накладом фонду „Загибелі братів моїх“, ф. м. №, стор. 84+(4)+2 мапи + 2 табл.) та вистави демографіко-господарських карт і діаграм у Музеї Науки. Тираж Шешенка у Львові в дніх 1.—22. грудня 1935 п. „Український народ — його життя і праця“).

Хоч всі несприятелі умовної „Дли“ писання й розвитку української національної науки серед нашої академічної будівщини, все таки завдяки самозахвату деяких наукових робітників досіди з об'єкту україністичества поступають вперед. А серед інших з великим призначенням слід відзначити працю доцента крайніського університету д-ра Володимира Кубійовича, дуже цінного дослідника демографії України. Саме в грудні 1935 р. мали ми нагоду побачити частину вислідів його студій у виді науково-популярного наряду про територію й людину українських земель та аналізованої в музеї НТШ вистави демографіко-господарських карт і діаграм здебільшого його роботи, в котрій віри роботи інших наукових працівників, аж до цієї вистави дійшло тільки завдяки ініціативі д-ра Кубійовича.

Про виставу читачі „Дли“ мали вже нагоду своєчасно довідатися („Дли“ ч. 320, 322 і 324 за 1935 р.). Згадую про неї тут тільки тому, що вона в ілюстраційній довідковій та згадковій книжці Кубійовича „Обговорення ІІ, світліше вказує до вислідів йогож такої дослідів, відрозумітих на карті.

В енциклопедичній цілях для кожного українця нижчеіші обговорюю д-р Кубійович на вступі трудності при обчислюванні населення українських земель, що входять у склад 4-х держав, з яких кожна окремодала в себе окремі людності в іншому часі й на відомих основанні; і саме деякі праця автора лежить у тому, що він при такій рівномірності статистичних матеріалів представив нам національний стан українських земель до початку 1933 р. Перед обговоренням теперішніх границь української етнографічної території автор подає також стан української території народоваж століть; а далі обговорює автор: величину української етнографічної території, розміщення населення, його густоту та відсоток міської людності, дух населення; відтис пише окрема про поодинокі українські землі в різних державах, про чужі зароди, поселення поміж українською масою та про українців поза межани суцільної української етнографічної території; окремі подає число українців на світі та зметка й письменність населення українських земель. В додатку до тексту долучає автор мапу України (УСРР) й сумішаних із нею країн, етнографічну карту України й сумішаних країн та дві таблиці й зіставлення теперішнього адміністративно-територіального поділу й населення українських етнографічних земель та окрема зіставлення поділу цього населення по національностям.

Ось так завдяки корисному листу цієї книжки, Шешенка його в нашіх статіях на обговорюванні, об'являється тут тільки до деяких меж української національної території.

Д-р Кубійович уявляє українську національну територію та етнографічною і тому наші працітерії землі, Холмщині й Підляшю, здебільше до мітаної української території, а про проєктр між Сяном і Висловою, де залишились останки української автономної людності, пише тільки те, що „на землі від українсько-польської границіної лінії між українських острівців“ На його думку, він означує української територію

слід брати під увагу також історичні моменти бо наспр. не слід ставити на одній площині автономної української людності Лемківська, Турчанська, Дубин, Білія під Рашеном та інших українських осель за Сяном з українською колонією, а писуєть там Александрові Кушнірському. Те, що окрема частина національної території околицьі булали чужини, не також відрозуміти занадто більшість тамтешнього автономного населення не виключає зосім потреби досліджувати і окремі землі з мітаним станом. Адак чужі ніколи не втратили своїх прав до відомих меж і в своїй більшості, хоч у відношенні своїй державній дали свої національні співгромадяни рівноправність.

При визначенні українсько-білоруської границі д-р Кубійович тримається досадля мовчанні; на Шляхоні між границями проходить злівох Нарва, на Польській сторіні Пружана, Каргуську Березу, Вітовітське Сєверо, Лосна, Туріні і далі на схід злівох Препітє до Діліпра, а відтис Діліпром угору до Лосна. Але жоден не можна прийняти що українсько-білоруську границю за стійку. Сама справа українсько-білоруського розмежування дуже складна з того огляду, що обоі ці народи кілька століть творили спільну історію. А відтис цією Польща, чи то в добу історичного турфського знамітства, чи в часі Гетьманщини, та-отією туди, куди мовчанка біл Препітє, себєр до Києва, до України.

Микола Андруська.
(Довідковий фєр.)

ГАРНИЙ І ДЕШЕВИЙ
ДАРУНОК НА ЯЛИНКУ.

на —

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

Ірина Вільде

Цяга год. 1.50

Вислава Адміністрація „Дли“. Перео 30 ст.

ВІЗНИ ВИХОДЯТЬ НА ВОЛЮ.

ВАРШАВА, 2. 1. ПАТ. На одній виместі звільнять із в'язниць у цілий Польді 3 і 4-го січ на около 20.000 осіб.

ВІСНОРН У ГРЕЦІ.

АТЕНИ, 2. 1. ПАТ. Премієр Деметріу в. відомо журналіста, що вибори до законодав. п. п. не-лет будуть 26. січєм.

ЦАР ЗАКЛИКАЄ ДО ЗБОРО.

ГАРАР, 2. 1. ПАТ. Сьогодні на ринку іде мушкет бубіла відчутна мобілізаційна розпорядка: цар, що вичаю у разі війи мушкет у своїй проєнції, відіслав до зброї. Він мавши, вголоситися в кімнаті містє в Далляма. Делєгєрєтє і тєж, що не вголоситися, будуть строго карєтє, навіть ошєфєкуєтє. Наголосна обєзвєжє по-матєтє задукуєтє тєж, що опрєвєтєтєсь перєтє обєзвєжєтєм сєрєтєтє. Цє акція вичаює, що генєрал Нєтєбу, вєч. команд цєтєтєтє армії цєтєтє обєзвєжєтє.

